

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/949/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112223870
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6112223870.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a členov senátu JUDr. Petra Priehodu a v JUDr. Anny Snopčokovej v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 10C/149/2012 - 138 zo dňa 15. 04. 2014, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania. Žalobu, ktorou sa domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a nemajetkovú ujmu rovnako zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Okresný súd uznesením č. k. 10C/149/2012 - 62 zo dňa 09. 11. 2013 veci vedené Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 10C/149/2012 až 10C/156/2012 spojil na spoločné konania do veci vedenej Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 10C/149/2012, pod ktorou vec ďalej vedie.

K návrhu na prerušenie konania okresný súd poukázal na svoje predchádzajúce rozhodnutie zo dňa 03. 12. 2013 č. k. 10C/149/2012 - 77 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17Co/188/2014 - 101 zo dňa 27. 02. 2014, ktorým už identický návrh na prerušenie konania zamietol. Odkázal na odôvodnenia súdov v citovaných uzneseniach, pretože ide o rovnaké dôvody v tej istej veci.

Vo veci samej prvostupňový súd poukázal na výsledky dokazovania z pripojených exekučných spisov, pričom pri každej jednotlivéj veci uviedol postup exekučného súdu.

Vo veci sp. zn. 3Er/514/2003 okrem iného uviedol, že žiadosť o udelenie poverenia bola súdu doručená dňa 21. 04. 2004, súd vydal poverenie dňa 27. 04. 2004. Návrh na zmenu súdneho exekútora bol súdu doručený dňa 02. 11. 2009, dňa 05. 01. 2010 vyzval súd pôvodného exekútora o vyjadrenie sa k návrhu na zmenu súdneho exekútora, toto bolo súdu doručené dňa 01. 01. 2010. Dňa 27. 01. 2010 súd návrh na zmenu súdneho exekútora zamietol a následne exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju.

Vo veci sp. zn. 4Er/1390/2006 uviedol, že poverenie na vykonanie exekúcie bolo doručené súdu dňa 30. 10. 2006, poverenie bolo vydané dňa 31. 10. 2006. Dňa 20. 09. 2010 bol doručený návrh na zmenu súdneho exekútora, dňa 27. 09. 2010 súd požiadal o zapožičanie kompletného rozhodcovského spisu Stály rozhodcovský súd zriadený Slovenskou rozhodcovskou, a. s. Podklady boli súdu doručené dňa 26. 11. 2010, dňa 27. 12. 2010 požiadal súd pôvodného exekútora o vyjadrenie k návrhu na zmenu. Uznesením zo dňa 02. 03. 2011 súd exekúciu zastavil.

Vo veci sp. zn. 3Er/442/2005 uviedol, že návrh na zmenu exekútora bol súdu doručený dňa 02. 11. 2009, dňa 05. 01. 2010 bol pôvodný exekútor vyzvaný na vyčíslenie trov exekúcie, uznesením zo dňa 02. 09. 2010 návrh na zmenu súdneho exekútora súd zamietol, exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju.

Vo veci sp. zn. 3Er/35/2003 uviedol, že dňa 02. 11. 2009 bol súdu doručený návrh na zmenu exekútora, dňa 05. 01. 2010 vyzval súd pôvodného exekútora na uplatnenie a vyčíslenie trov exekúcie, tieto boli doručené dňa 20. 01. 2010. Dňa 01. 02. 2010 súd žiadosti o zmenu o súdneho exekútora vyhovel a vykonaním exekúcie poveril JUDr. Rudolfa Krutého.

Vo veci sp. zn. 3Er/1481/2004 bol súdu doručený návrh na zmenu exekútora dňa 02. 11. 2009, dňa 04. 11. 2009 bol vyzvaný pôvodný exekútor na oznámenie ohľadne uplatnenia trov exekúcie. Vyúčtovanie bolo doručené súdu dňa 27. 11. 2009. Dňa 30. 09. 2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 22. 05. 2012 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju.

Vo veci sp. zn. 4Er/251/2007 bol súdu doručený návrh na zmenu súdneho exekútora dňa 02. 09. 2010, dňa 27. 12. 2010 bol pôvodný exekútor vyzvaný na vyčíslenie trov exekúcie a Stály rozhodcovský súd na predloženie zmluvy o úvere. Požadované podklady boli súdu doručené dňa 07. 02. 2011 a dňa 14. 03. 2011. Uznesením zo dňa 16. 03. 2011 súd exekúciu zastavil.

Vo veci sp. zn. 4Er/1266/2006 súd zistil, že návrh na zmenu súdneho exekútora bol súdu doručený dňa 06. 02. 2013, uznesením zo dňa 19. 07. 2013 súd návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol.

Vo veci sp. zn. 4Er/15/2007 súd uviedol, že návrh na zmenu súdneho exekútora bol súdu doručený dňa 06. 09. 2010, výzva pôvodnému exekútorovi bola zaslaná dňa 27. 12. 2010, požadované vyjadrenie bolo súdu doručené dňa 11. 05. 2011. Následne uznesením zo dňa 20. 05. 2011 súd exekúciu zastavil.

Prvostupňový súd s poukazom na ustanovenie § 44 ods. 8 Exekučného poriadku vyvodil, že 30-dňová lehota na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora je lehotou procesnou a zákon nepozná sankciu za jej prekročenie, jej úlohou je zefektívnenie exekučného konania a snaha, aby zmena exekútora nebola zdržiavaná nečinnosťou súdu. Na to, aby v prípade nedodržania lehoty mohli byť konštatované prieťahy v konaní, nepostačí samotné nedodržanie lehoty, je potrebné zohľadniť ďalšie relevantné okolnosti. V uvedených veciach súd spravidla ihneď po doručení návrhu na zmenu súdneho exekútora konal a nedodržanie lehôt bolo do značnej miery zavinené oneskorenou reakciou pôvodného súdneho exekútora na výzvu súdu. K nedodržaniu lehôt teda došlo z objektívnych dôvodov, v rozhodnutí o zmene súdneho exekútora totiž musí súd rozhodnúť aj o trovách pôvodného exekútora. Za dôležité súd považuje aj tú skutočnosť, že okrem jedného vo všetkých ostatných prípadoch došlo k zastaveniu samotnej exekúcie, takže striktným nedodržaním lehoty pri rozhodovaní o návrhu na zmenu exekútora nemohol navrhovateľ utrpieť žiadnu škodu. Okrem toho do rozhodnutia o návrhu na zmenu exekútora je povinnosťou pôvodného exekútora vo vykonávaní exekúcie pokračovať, a preto ani z tohto dôvodu oprávnenému nemohla žiadna materiálna škoda vzniknúť. Oprávnený pritom v žiadosti o zmenu spravidla neuviedol dôvod, pre ktorý žiada zmenu (napr. nečinnosť, neefektívnosť vykonávania exekúcie pôvodným exekútorom), čo podľa súdu vytvára priestor pre špekulatívny postup oprávneného.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, a to v celom rozsahu. V rozsiahlom odvolaní, okrem iného, namietal najmä porušenie jeho práva na kontradiktórny súdny proces, v ktorom strany musia mať možnosť nielen predložiť dôkazy nevyhnutné na podporu úspešnosti svojej žaloby, ale zároveň musia mať možnosť sa oboznámiť so všetkými predloženými dôkazmi alebo stanoviskami a vyjadriť sa k nim s cieľom ovplyvniť súdne rozhodnutie. Uvedené právo bolo žalobcovi upreté, nakoľko pred vynesení rozsudku nebol oboznámený s písomným vyjadrením žalovaného k návrhu. Pred vynesení rozsudku nebol oboznámený so súdom vykonávanými listinnými

dôkazmi uloženými v exekučnom spise a k vykonanému dokazovaniu nemal možnosť sa vyjadriť. Prvostupňovému súdu vytýkal, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania a súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu sám určil. Súd vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Za dôkaz však v danom konaní môžu slúžiť len listiny založené v exekučnom spise a to vzhľadom k faktu, že vec sa týka nesprávneho úradného postupu štátneho orgánu. Žalobca ďalej namietal, že konaním súdu mu bolo upreté, resp. odňaté právo na prejednanie a rozhodnutie veci nestranným súdom napriek tomu, že rozhodovanie vecí zákonným sudcom je základným predpokladom na splnenie podmienok spravodlivého procesu (rozhodnutie Ústavného súdu SR IV. ÚS 345/09). Žalobca v konaní uskutočnil podanie, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému vec bola pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach žalobcu a objektívne v očiach verejnosti, nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. V konaní bolo preto možné uskutočniť len také úkony, ktoré nepripúšťajú odklad. Ústne pojednanie vo veci odklad pripúšťalo a nebolo neodkladným úkonom, za danej situácie okresný súd preto nemal vec meritórne prejednať. Konečné rozhodnutie vo veci súdom neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodoval aj o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania; vydaním meritórneho rozhodnutia pred právoplatným rozhodnutím o prerušení konania zakladá porušenie práva žalobcu na súdnu ochranu. Vo vzťahu k existencii zbytočných prietahov a neodôvodnenej nečinnosti exekučného súdu je dôležité skúmať nielen samotný moment, kedy exekučný súd rozhodol o poverení, ale aj moment, kedy poverenie doručil príslušnému súdnemu exekútorovi. Namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia okresného súdu pre nedostatok dôvodov vo vzťahu náhrady skutočnej škody, pričom uvádza, že súd v odôvodnení rozhodnutia zaoberá sa len škodou, ktorá mala súvisieť so správou pohľadávky počas nečinnosti súdu a opisuje ju ako škodu, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s konaním dlžníka. Podľa žalobcu súd ignoroval všetky tvrdenia žalobcu o majetkovej škode, ktorá vznikla z titulu na udržiavanie a správu informačného systému a z titulu výdajov na administratívne spracovanie textov, urgencií, publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií na poštovné a telekomunikačné výdaje. Namietal, že z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, akou úvahou súd dospel jednoznačne a nepochybne k presvedčeniu o tom, že majetková škoda nevznikla, rovnako sa to týka chýbajúcich dôvodov pri nemajetkovej ujme. Žalobca ďalej v odvolaní uviedol, že nesúhlasí ani s tvrdením, že náklady na správu pohľadávky počas nečinnosti súdu zapríčinil dlžník. Poukázal na to, že pravým právnym titulom je v danej veci nesprávny úradný postup exekučného súdu a za ten dlžník nemôže niesť zodpovednosť. Namietal, že žalobca hodlal v konaní pred súdom prostredníctvom vykonaného pojednávania predložiť dôkazy o výške majetkovej škody a to aj prostredníctvom znaleckého posudku, ktorého vyhotovenie zabezpečil. Súd však žalobcu nepoučil podľa ustanovenia § 120 ods. 4 O. s. p. a neoznámil mu, že hodlá vyhlásiť rozhodnutie vo veci samej tak, aby mal priestor navrhnúť alebo predložiť ďalšie dôkazy. Súd vo svojom rozhodnutí nevysvetlil, prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu práva žalobcu na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov, navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil tomuto súdu na opätovné prejednanie.

Vyjadrenie žalovaného k odvolaniu žalobcu podané nebolo.

Krajský súd, ako súd odvolací, prejednal odvolanie v zmysle § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní veci konštatuje, že okresný súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, vykonané dôkazy správne vyhodnotil podľa § 132 O. s. p. a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil podľa § 157 ods. 2 O. s. p.. Odvolací súd uvádza, že sa stotožňuje s rozhodnutím okresného súdu vysloveným v napadnutom rozsudku, ako aj s jeho odôvodnením, ktoré je vyčerpávajúce,

zrozumiteľné, jasné a presvedčivé, námietky žalovaného uvedeného v odvolaní odvolací súd nepovažuje za dôvodné a prijateľné.

K podanému odvolaniu odvolací súd ďalej uvádza:

Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi súdu na strane druhej. Okresný súd neporušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces, nakoľko v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak okresný súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil, aj náležite vyhodnotil. Nebolo možné prihliadnuť na námietku žalobcu, že okresný súd porušil jeho právo na kontradiktórny súdny proces a to z dôvodov, že žalobca mal možnosť oboznámiť sa so všetkými predloženými dôkazmi alebo stanoviskami a vyjadriť sa k nim s cieľom ovplyvniť súdne konanie. Pokiaľ žalobca tvrdí, že pred vynesením rozsudku nebol oboznámený s písomným vyjadrením žalovaného k návrhu a uvedené vyjadrenie mu bolo doručené so samotným rozsudkom vo veci samej, toto tvrdenie žalobcu pravdivé nie je. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že vyjadrenie žalovaného k návrhu žalobcu (č. l. 31) bolo právnemu zástupcovi žalobcu doručené a toto vyjadrenie právny zástupca žalobcu prevzal dňa 15. 11. 2013 spolu s predvolaním na deň 03. 12. 2013. Na ďalší termín pojednávania 15. 04. 2014 bolo právnemu zástupcovi žalobcu doručené predvolanie dňa 11. 03. 2014 (č. l. 105), žalobca bol na pojednávanie riadne predvolaný, je zrejmé, že bola dodržaná lehota v zmysle § 115 ods. 2 O. s. p. a žalobca mal tak dostatok času na prípravu na pojednávanie a v časovom predstihu mal vedomosť aj o vyjadrení žalovaného v predmetnej veci.

Tvrdenie žalobcu, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania neobstojí, odvolací súd poukazuje na to, že okresný súd v súdnej veci nerozhodol rozsudkom bez nariadenia pojednávania, okresný súd vo veci vytýčil prvý termín pojednávania na deň 03. 12. 2013, ktoré pojednávanie bolo odročené na neurčito z dôvodu, že žalobca podal návrh na prerušenie konania, pričom súd uznesením tento návrh na prerušenie konania zamietol a vyčkal na nadobudnutie právoplatnosti rozhodnutia o neprerušení konania. Ďalšie pojednávanie okresný súd vytýčil na deň 15. 04. 2014, na toto pojednávanie účastníci boli riadne predvolaní. Hoci žalobca bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný a napriek tomu sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčast' neospravedlnil, len podaním zo dňa 10. 04. 2014 súd požiadal o zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestranného súdu a sudcu.

Keďže žalobca sa z neúčasti na pojednávaní neospravedlnil a ani neuviedol žiaden dôležitý dôvod, pre ktorý sa pojednávania zúčastniť nemohol, okresný súd dôvodne pojednával v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu v zmysle § 101 ods. 2 O. s. p. bez ohľadu na to, že žalobca podal návrh na zrušenie nariadeného pojednávania. Bolo nielen právom, ale aj povinnosťou žalobcu na súdne pojednávanie sa dostaviť. Ak sa žalobca vzdal dobrovoľne tohto práva, nemôže byť prejednanie veci bez jeho prítomnosti na pojednávaní, na ktoré bol žalobca riadne a včas predvolaný považované za postup súdu, ktorým by mu bola odňatá možnosť zúčastniť sa verejného pojednávania, oboznámiť sa s obsahom spisu, listinnými dôkazmi, vyjadreniami žalovaného a podobne a teda nebola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom. Práve zo správania sa žalobcu, resp. jeho právneho zástupcu je zrejmá účelovosť konania spočívajúca v marení postupu súdu prejednať vec v primeranej lehote bez prieťahov. Napriek tomu, že na pojednávanie sa nedostavil ani žalovaný, pričom svoju neúčast' písomne vopred ospravedlnil a zároveň uviedol, že nežiada o odročenie pojednávania, okresnému súdu nič nebránilo, aby vec v zmysle § 101 ods. 2 O. s. p. prejednal a vo veci aj rozhodol v neprítomnosti účastníkov konania.

Vzhľadom na to, že okresný súd zamietol návrh navrhovateľa na prerušenie konania uznesením č. k. 10C/149/2012 - 77 zo dňa 03. 12. 2013, ktoré uznesenie odvolací súd a to Krajský súd v Banskej Bystrici potvrdil uznesením č. k. 17Co/188/2014 - 101 zo dňa 27. 02. 2014, pričom uznesenie okresného súdu v spojení s uznesením krajského súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 11. 03. 2014 a napriek tomu, že žalobca znova podal návrh na prerušenie konania, pričom sa jednalo o totožný návrh, o ktorom už okresný súd, ako aj odvolací súd právoplatne rozhodol, neexistovali žiadne procesné prekážky, aby okresný súd vec na pojednávaní dňa 15. 04. 2014 prejednal a vo veci aj rozhodol.

Odvolací súd považuje za nedôvodnú odvoláciu námietku, v zmysle ktorej žaloba nemal možnosť oboznámiť sa so všetkými dôkazmi na základe ktorých prvostupňový súd rozhodol a ktoré získal z vlastnej iniciatívy s tým, že tieto mu neboli dostatočne známe. Odvolací súd nesúhlasí s takýmto tvrdením

žalobcu, nakoľko bolo jeho povinnosťou už v návrhu vo veci samej mať dostatočne overené skutočnosti, ktoré tvrdil a nič mu nebránilo overiť si správnosť časových úsekov, pretože ako účastník konania mal právo do spisu nahliadať.

Námietka, podľa ktorej sa neuskutočnilo ústne pojednávanie, je podľa odvolacieho súdu zmätočná, pretože ako už bolo konštatované vyššie, vo veci sa súdne pojednávanie uskutočnilo.

Rovnako je zmätočná námietka, že sa žalovaná vo veci nevyjadrila, malo byť preto rozhodnuté rozsudkom pre zmeškanie v zmysle § 153b O. s. p., keď odvolací súd poukazuje na vyššie uvedené, že žalovaná sa riadne k podanému žalobnému návrhu vyjadrila a toto vyjadrenie bolo v dostatočnom časovom predstihu pred nariadením ústneho pojednávania doručené právnomu zástupcovi žalovaného.

Pokiaľ ide o ďalšie dôvody, v zmysle ktorých sa prvostupňový súd nedostatočne vysporiadal s majetkovou škodou a nemajetkovou ujmom, odvolací súd odkazuje na odôvodnenie prvostupňového súdu, ktorý konštatoval, že v predmetných spojených veciach nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, keď s prihliadnutím na uvedené okolnosti lehota, v ktorej prvostupňový súd rozhodoval o návrhu na zmenu súdneho exekútora, nebola taká, ktorá by mohla byť charakterizovaná ako nesprávny úradný postup v zmysle ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. Ďalšie odvolacie námietky, v zmysle ktorých by podľa prvostupňového súdu mal počas nečinnosti súdu zapríčiniť dlžník, nesúvisia s odôvodnením napadnutého rozsudku, pretože v tomto rozsudku prvostupňový súd takýmto spôsobom neargumentoval. Nie je pravdivé tvrdenie, že by prvostupňový súd nevysvetlil, prečo nekonštatoval porušenie práva žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prílohov, keď zistil, že o návrhu na zmenu exekútora nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote. V tomto odkazuje odvolací súd na odôvodnenie napadnutého rozsudku, kde prvostupňový súd v každej jednej spojenej veci vysvetľuje postup konania prvostupňového súdu aj s argumentáciou prečo nepovažuje rozhodnutie za také, ktoré by bolo možné považovať za nesprávny úradný postup, v dôsledku ktorého by mohla žalobcovi vzniknúť majetková škoda a tiež uplatnená nemajetková ujma. Odvolací súd dodáva, že pokiaľ nie je preukázaný jeden z rozhodujúcich predpokladov zodpovednosti za škodu, a to nesprávny úradný postup, nie je dôvodné zaoberať sa ďalšími predpokladmi vzniku zodpovednosti, a teda existenciou škody, príčinnou súvislosťou medzi nesprávnym úradným postupom a touto škodou (resp. nemajetkovou ujmom).

Vzhľadom na uvedené dôvody, ako aj dôvody uvedené v napadnutom prvostupňovom rozsudku, odvolací súd podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Zároveň potvrdil súvisiaci výrok o náhrade trov prvostupňového konania, keď prvostupňový súd správne vychádzal z ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p. a tiež správne aplikoval ustanovenie § 151 ods. 1 O. s. p.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O. s. p. aplikujúc ustanovenie § 142 ods. 1 O. s. p. a § 151 ods. 1 O. s. p. Úspešným účastníkom odvolacieho konania bol žalovaný, tento žiadne trovy odvolacieho konania

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.